

พระเจ้าจอห์นกับสมการแคนเทอเบอร์

จาก Old Ballads

เด็นดวง พุ่มศิริ
ประพันธ์เป็นสยามพากย์

๑ บัตินจักแถลงเล่าเค้าตำนาน
ครองราชย์อำนาจยิ่งในอิงแลนด์

๒ จะเล่าเรื่องเบื่องบรรพอันสุขี
เลื่องลือยศแลเข้าไข้อยู่ในกรม

๓ ราชาสดับนุสนธิ์คนเป็นร้อย
สัจจาลย์คำห้าสิบเส้นเป็นแน่นอน

๔ เป็นฉันทเฒ่าเจ้าชูรัศพ์
ช่องสมัยศพลไพร่ไว้เหลือตรา

๕ มุนีตอบบพิตรพินิจสัตย์
หวังพระองค์คงปรานีไม่มีภัย

๖ ชะชะพระมุนีมีโทษหนัก
หากไม่แก้ปัญหาเสร็จในเอ็ดวัน

๗ ปัญหาหนึ่งซึ่งบัลลังก์ข้านั่งครอง
ในมวลหมู่เสนีผู้ดีเยียร

๘ ปัญหาสองครองครวญย่ำรวนรา
ปัญหาสามตามต่ออย่าย่อมาน

โบราณราชกิจจนกำจรแสน
แต่กลอนแคลนธรรมาในอารมณ

แคนเทอเบอร์บาทหลวงพ่วงผสม
จำทูลคมน์สารามาลอนดอน

ที่ใช้สอยทุกวันจนท้านสลอน
ถ้วนครุยกอนคลุมองค์สงฆ์ราชา

ว่าครองทับเรื่องรองกว่าของข้า
จะรามาไอศวรรย์กันหรือไร

ปวงสมบัตินิราทนต์อย่าหวั่นไหว
ทรัพย์ที่ได้ใช้ชอบระบอบบรรพ

ชีวิตจักมอดม้วยด้วยแสงศัลย์
เศียรจะบันจากกายให้วายเตียน

มงกุฎทองทรงสภณอยู่บนเศียร
ข้าอาเกียรณเกียรติไฉนจงไขการณ

ขบม้ท้วนานไฉนโลกไพศาล
ตอบบรรหารว่าในจิตข้าคิดใด

๑ โอ้อัฏฐาเกินปัญญาข้าแล้วราช
ขอกำหนดสามอาทิตย์พินิจจย

๑ เออข้าให้เวลาสามอาทิตย์
หากมิตอบวจาปัญหาตรี

๑ มุณีขับอาชาเศร้าในเค้าความ
หาบัณฑิตช่วยคิดตอบรอบคอบตรอง

๑ ทรงพาชีกลับสำนักเพื่อพักมาน
ถวายค่านับกลับสำนักพักเสวย

๑ ข้าวทุกข์ทุกข้าวเราจะทน
แม้นไม่ตอบปัญหาสามตามเวลา

๑ ปัญหาหนึ่งซึ่งบัลลังก์ท่านนั่งครอง
ในมวลหมู่เสนีผู้ใดใคร

๑ ปัญหาสองครองตรงอย่าสงสัย
ปัญหาสามตามตรงอย่างงุน

๑ เจ้าคุณยืนคำไขนี้ใหม่หือ
เอาเสื้อครุยข้าคนแลอาชา

๑ อย่าผูกคิ้วหน้าข้าเหมือนท่าน
ให้ข้ายืมครุยครองให้ผ่องงาม

๑ นี้อาชาข้าคนจงชนไป
ทานพระกรรมงกุฏยศประคดเพรา

มิสามารถตอบวจิตันทีได้
จะกรวญไคร่ตอบบรรณราชจี

ที่ชีวิตจะดำรงทรงราศี
ทั้งชีวีแผ่นดินเจ้าเราจะครอง

ไปออกช้คามเคมบริตจ์ด้วยจิตหมอง
ไม่สมปองสบปราษฎ์ฉลาดเลย

ผ่านเมฆบาลสวนทางพลางเฉลย
เชิญภิไปรยข่าวราชประภาษมา

ข้าเหลือปราณอีกสามวันเท่านั้นหนา
เสียวกับบ่าจะหลุดพรากจากกันไกล

มงกุฎทองทักเคียรเจียนถึงไหล่
ค่าเท่าใดในเพนนี้ท่านมีคุณ

ท่านครรโลโลกผ่านกาลก็สุริย์
ว่าท่านครุ่นคิดใดในอุรา

สอนหนังสือสังฆราชยังอาหา
มาให้ข้าชีครรโลไปตอบความ

ใครไม่หันหวนจิตอย่าคิดขาม
ลอนดอนคามหาผู้มีผู้รู้เรา

ทรงเครื่องใหญ่ศักดิ์วิสิฐฐ์จิตเฉลา
ละม้ายเจ้าจอมสงฆ์ทรงอาราม

๑ ถึงวังราชราชรับศัพทสันถาร
แม้มิตอบความหมดให้คงาม

ท่านสมภารมาต่อข้อคำถาม
ก็ควรขามภัยชีวิตจะปลิดปลง

๑ ตอบข้อหนึ่งเมื่อข้านั่งบัลลังก์อาสน์
ในมวลหมู่เสวกาการบรรพทง

มกฏมาศเทริดเกศสุริยหงส์
ศักดิ์ข้าทรงในเพนนี้มีเท่าใด

๑ เยชฎกขายความสามสิบเพนซ์
ยี่สิบเก้าราครองค์พระทรงชัย

ยิวจิตเชญส่งเค้าเป็นข่าวไซ
ท่านถูกไปหนึ่งเพนซ์ข้าเห็นจริง

๑ ราชาทราบสำนวนสำรวลกอง
ตอบข้อสองให้คล่องใจไม่ประวิง

ไม่เคยตรองตนรกว่าถูกยิง
เมื่อใดวังม้ารอบครอบสากล

๑ พระองค์ตื่นพร้อมตะวันขึ้นทันกาล
อย่าโหยหวนครวญคร่ำจิตทำงาน

เมื่อเปลี่ยนนารกัขึ้นใหม่ไปอีกหน
จะครบวันโลกรียี่สิบสี่โมง

๑ ราชชอบสำนวนพระสรวลล้น
ตอบข้อสามตามพจน์อย่าคดโกง

ไม่เคยผันเป็นเร็วได้ให้ตายโง
ข้าโยงจิตคิดอันใดในฤดี

๑ ข้าจะตอบท่านจะชอบคำตอบข้า
แท้ที่จริงเมฆบาลกรานชีวี

ท่านคิดว่าบาทหลวงแคนเทอเบอร์รี
มาที่นี่เพื่อไถ่ทัณฑ์ท่านพระครู

๑ ราชสำรวลว่าแล้วคำพรั่ง
อย่าหนหันพลันจิตพิณิจุ

จะแต่งตั้งยศสงฆ์มาทรงสุ
ข้ามิรู้อ่านเขียนเรียนกระไร

๑ ฉะนั้น ฐเบ็ดทรัพย์สฤษฎ์อาทิตย์ละสี่
เมื่อถึงทักกลับไปที่รัชไกร

ตอบแทนที่เล่นสนุกข้าสุกใส
นำอภัยมอบมิ่งจากคิงจอน